

in cooperation with

facebook.com/thirdstorychildrenbooks

သမ်စတိရီပရောဂျက်မှထုတ်ဝေသည်။

ကုသိတ္တနိုး သံလွင်မြင့်

တတ္တာန်းသရုပ်တော် - သီတ(ဓာန်းသမ်)

ISBN 978-99971-73-01-0

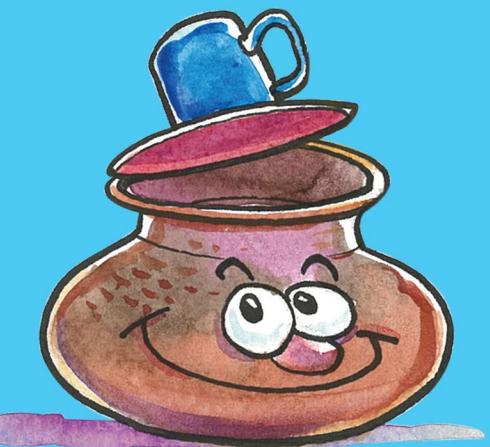
9 789997 173010 >

ရန်ပြည်တော်မြို့

ကာတွန်းသဂ္ဗာ်ဖော် - သီတ္တ(စာန်းသချက်)

တကိယအမှင် ပုံပြင်နား တော်

မြန်မာပုံပြောသူများအဖွဲ့နှင့် စေတနာရှင်လူငယ်များ (ရန်ကုန်) တို့မှ ပူးပေါင်းထုတ်ဝေသည်။

ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်အိပ်ပွင့်ရှိန် (၀၁၇၉၃)

၁၉-၁၉၉၈၇၈၇၃
သမိတ္တရှိပရောဂျက်စာပေတိုက်
အမှတ် (၆၆)၊ ခမြည်ထုတ်၍ ၅၂လမ်း (လယ်)
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ပုံနှိပ်-အေးလင်းရောင် ပုံနှိပ်တိဂုံ (မြ - ၁၁၅၂)

ଓଭେଦିରାଜ୍ ପାତ୍ର
ଆମୁଦନ (୧୦/D) | ଶ୍ରୀଲଙ୍ଘନ (ଲାଯି) | (J) ରତ୍ନକୁଳ
ପ୍ରକଳ୍ପକୌଣସି ପ୍ରିନ୍ଟିଂ ଏରାଫିଲ୍ଡିଙ୍ଗ୍
ପ୍ରକଳ୍ପକୌଣସି - ୨୦୦୦ ମୁଦ୍ରଣ

ကလေးတို့ရေ တို့ကျောင်းက စာသင်ခန်းလေးဟာ
သိပ်ပျော်စရာကောင်းတဲ့ နေရာလေးပေါ့ကွယ်။

စာသင်ခန်းထဲမှာ အမြဲနေကြတဲ့ သူငယ်ချင်း

ငါးယောက်ရှိပါသတဲ့။

သူတို့ကတော့ ဆရာမရဲ့

ကျောက်သင်ပုန်းလေး။

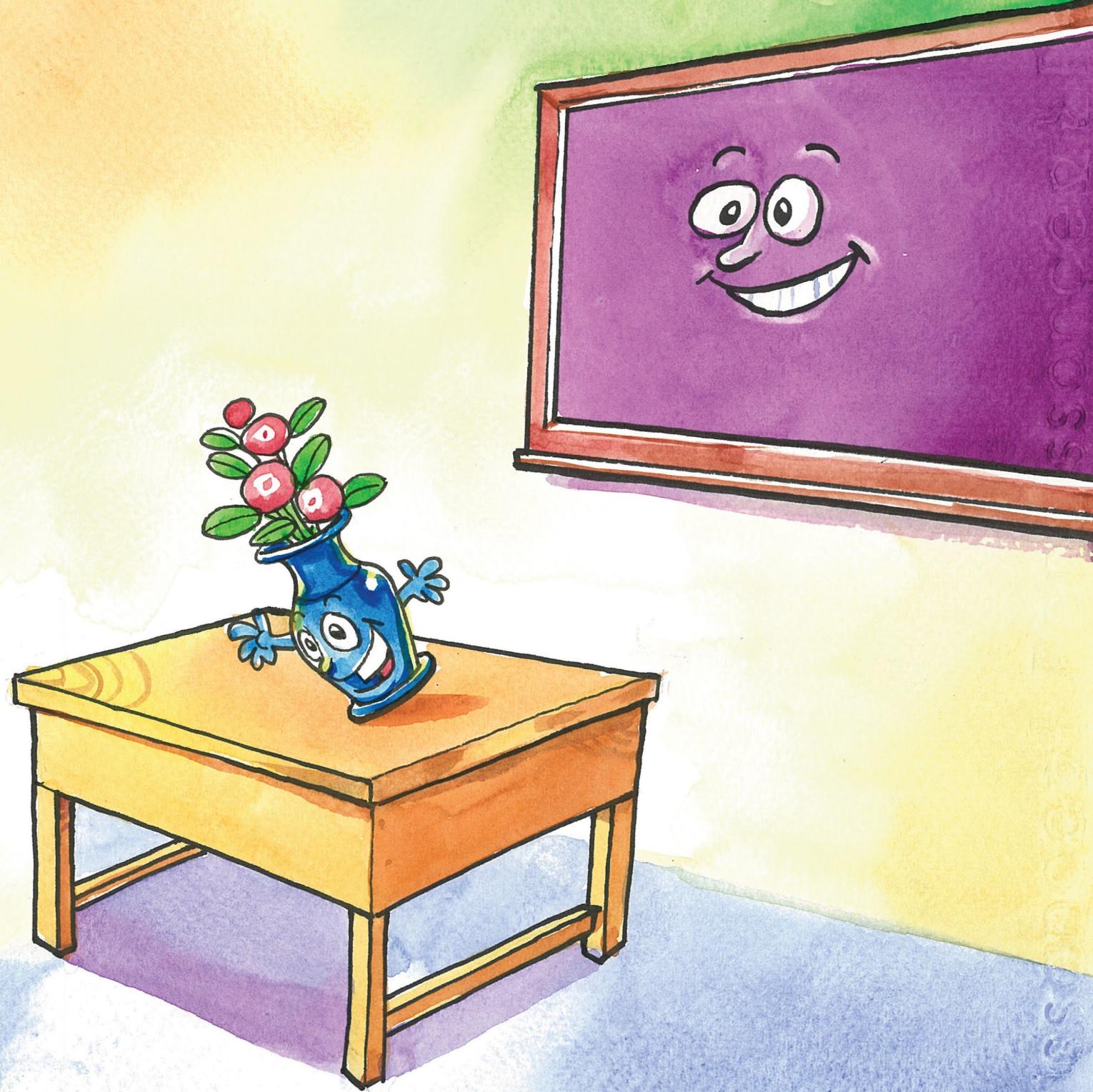
ဆရာမစားပွဲပေါ်က ပန်းအိုးလေး။

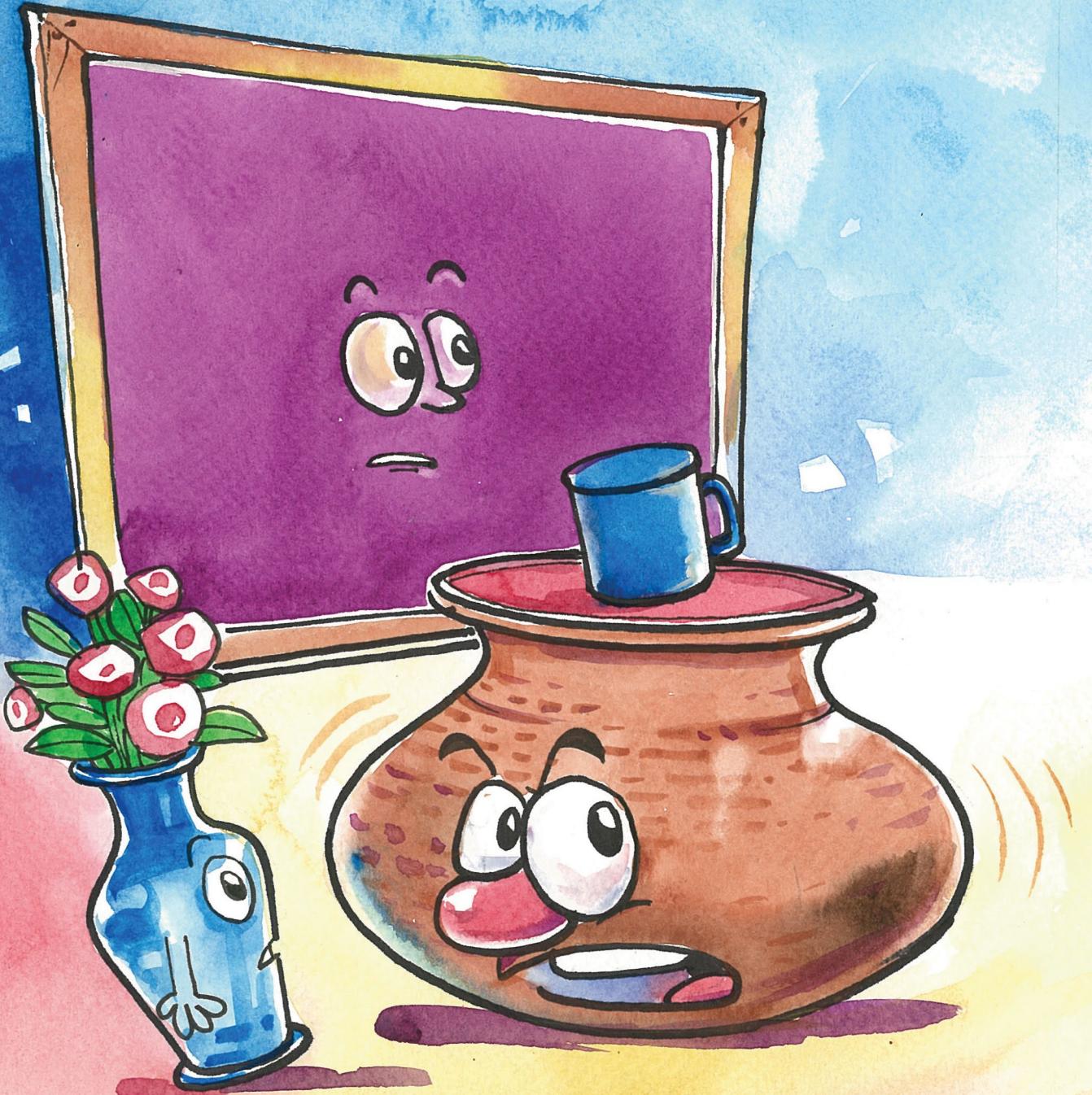

ကျောင်းသားတွေ ရေသောက်တဲ့ သောက်ရေအိုးလေး။

အခန်းသန့်ရှင်းရေးလုပ်တဲ့ တံမြက်စည်းလေးနဲ့

အမိုက်ပုံးလေး တို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ရက်မှာ ပန်းအိုးလေး၊ ရေအိုးနဲ့
ကျောက်သင်ပုန်းလေးတို့က အမိုက်ပုံးနဲ့
တံမြက်စည်းတို့ကို “ဉာဏ်ပတ်တဲ့သူတွေ၊
မကောင်းတဲ့သူတွေ” လို့ ပြောကြသတဲ့ကွယ်။

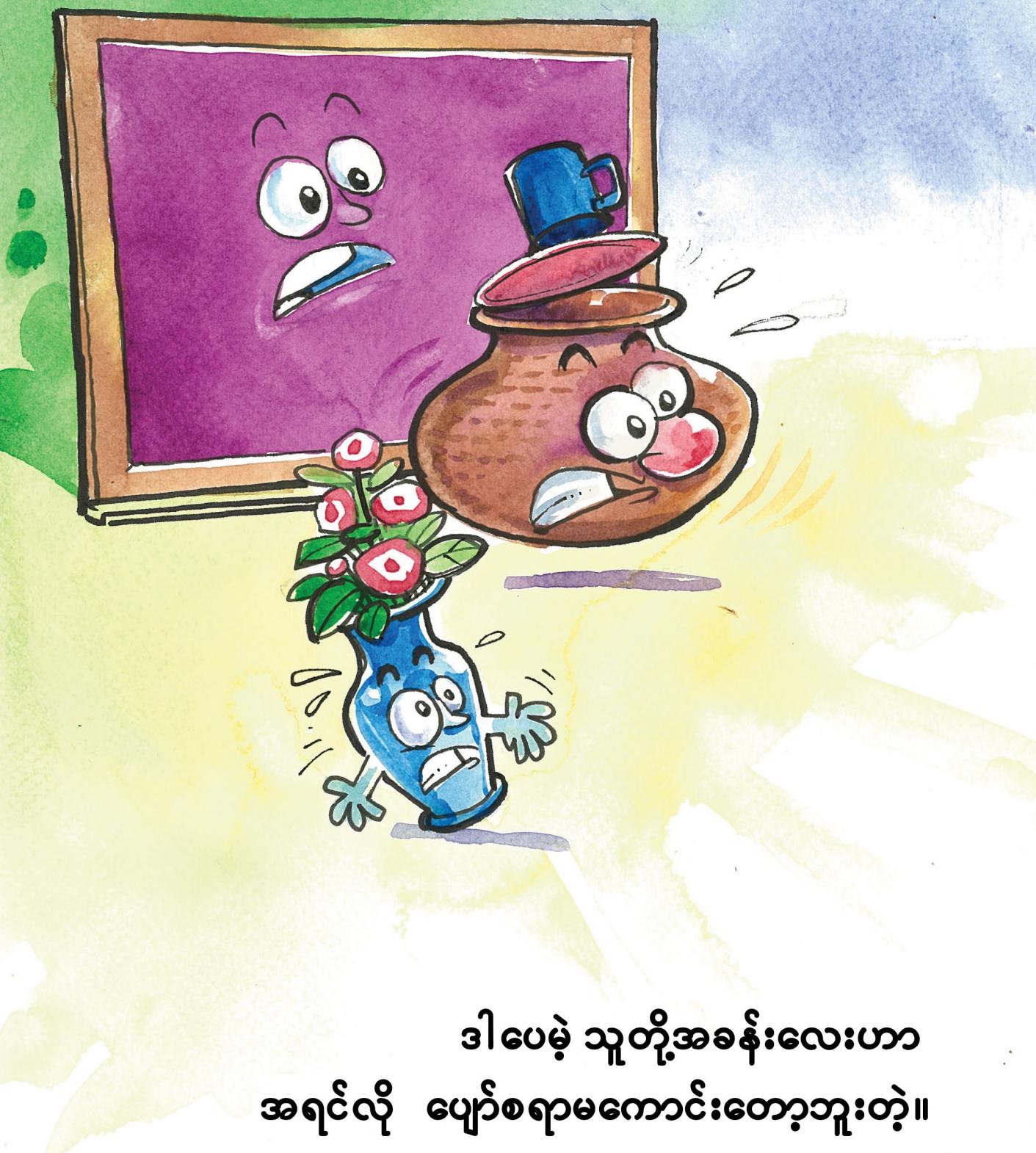
အမိုက်ပုံးလေးနဲ့
တံမြက်စည်းလေးတို့ဟာ
သူတို့သူငယ်ချင်းတွေ
မခေါ်ကြတော့တာမို့
ဝမ်းနည်းနေကြတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ အမိုက်ပုံးလေးနဲ့
တံမြက်စည်းလေးဟာ စာသင်ခန်းထဲက
ထွက်ခွာသွားကြရတယ်။
ကျောက်သင်ပုန်း၊ ရေအိုးနဲ့
ပန်းအိုးလေးတို့ဟာ ညှစ်ပတ်တဲ့
သူငယ်ချင်းတွေ မရှိတော့ဘူးဆိုပြီး
ပျော်နေကြတာပေါ့ကွုယ်။

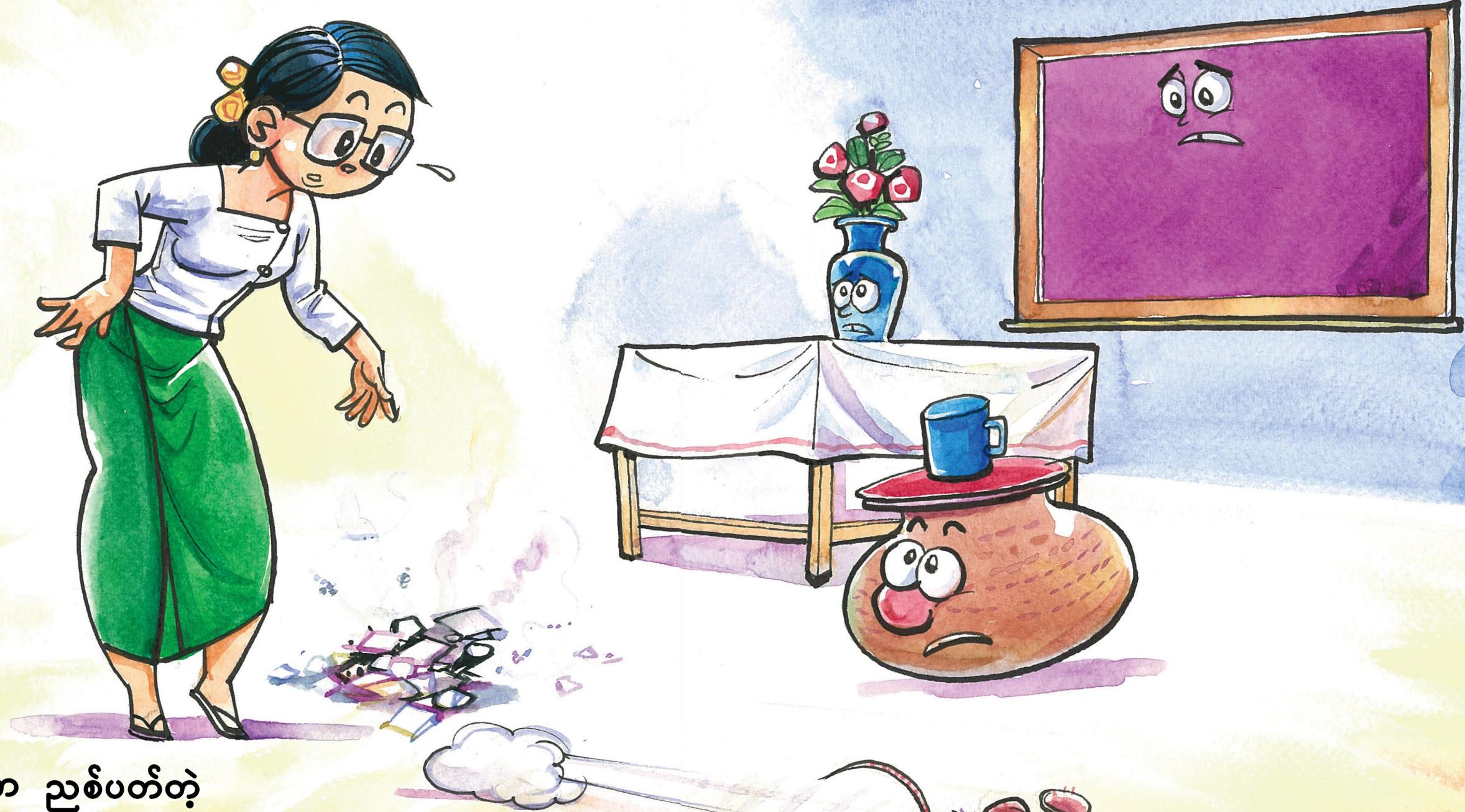

သန်ရှင်းရေး လုပ်နိုင်တဲ့ သူတွေမရှိကြတော့တဲ့အခါ
ညစ်ပတ်ပြီး ကြွက်တွေ၊ ယင်တွေလည်း
ပါများလာတာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ သူတို့အခန်းလေးဟာ
အရင်လို့ ပျောစရာမကောင်းတော့ဘူးတဲ့။

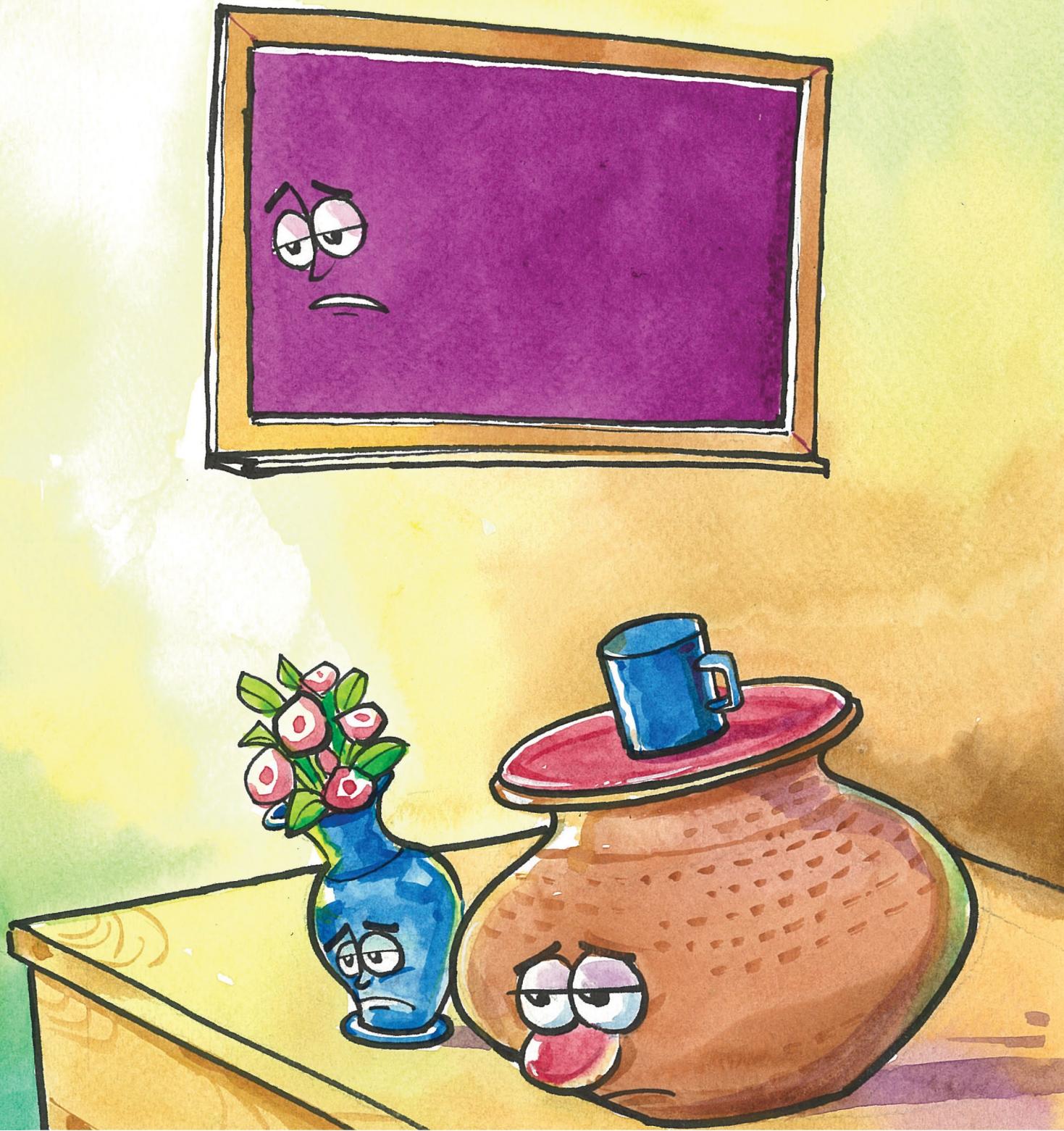

ဆရာမက တံမြက်စည်းလေးနဲ့ အမိုက်ပုံးလေးတို့ကို
မတွေ့မိတာမို့ သူတို့အားလုံးကို ခေါ်ပြီးမေးသတဲ့။

အတန်းထဲက ညစ်ပတ်တဲ့
သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကို ထွက်သွားခိုင်းလိုက်တာလို့
ပန်းအိုးလေးက ဖြေလိုက်တယ်။

ဆရာမက “အားလုံးဟာ သူတာဝန်နဲ့သူ
အရေးကြီးတဲ့သူတွေ ဖြစ်တယ်၊
အားလုံးဟာ တန်ဖိုးရှိကြတယ်” လို့ ရုင်းပြသတဲ့။

နောက်ဆုံးတော့
သူတို့ရဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကို
သွားတောင်းပန်ကြတယ်။
“စာသင်ခန်းထဲမှာပြန်နေပြီး ပျောစရာကောင်းတဲ့
နေရာလေးဖြစ်အောင်
အတူတူကြိုးစားကြမယ်” လို့လည်း
ကတိပြုကြတယ်။

ကဲ ခုခိုရင် . . . သူတို့ စာသင်ခန်းလေးဟာ
ပျော်စရာကောင်းတဲ့ နေရာလေး ပြန်ဖြစ်သွားခဲ့ပါပြီ။
အရာရာတိုင်းမှာ တန်ဖိုးကိုယ်စိုက်တယ်ဆိုတာ
အားလုံး နားလည်သွားကြပြီပေါ့။

ကလေးတို့ ပြေဆိုရန် မေးခွန်းများ

သူတို့မရှိတော့တဲ့အခါ
စာသင်ခန်းလေးက
ပျော်စရာကောင်းသေးရဲ့လား။

ဘာကြောင့်
တံမြက်စည်းလေးနဲ့
အမိုက်ပုံးလေးတို့က
မောင်းထုတ်ခံရတာလဲ။

နောက်ဆုံး
စာသင်ခန်းလေးက
ဘာဖြစ်လို့
ပျော်စရာကောင်းတဲ့နေရာလေး
ပြန်ဖြစ်သွားရတာလဲ။

ကလေးတို့ကရေး
ကိုယ့်သူ့ယ်ချင်းတွေထဲက
ကိုယ့်ထက်အားနည်းသူကို
အနိုင်ကျင့်ပြီး
မောင်းထုတ်မှာလား။

